

YAŞANILMAYA BAŞLANAN SÜREÇ DEVRİMİN İKİNCİ AŞAMASINA İLİŞKİNDİR!..

Münir Aktolga
Mart 2015

Ne oluyor?..

İsterseniz olayı bir kere daha özetlemeye çalışalım:

Daha önceki çalışmalarda, “Türkiye kendi tarihsel gelişme sürecine uygun- onun diyalektiğine uygun- bir burjuva devrimi sürecini yaşıyor” demiştik; evet, gerçekten de bugün yaşanan sürecin-bütün o olup bitenlerin- özü budur!. Ama, bu coğrafyada, burjuva devrimi deyince bunu hemen Batı'dakilerle kıyaslayarak bir sonuca varmamak gerekiyor! Unutmayalım, “Tanrının yeryüzündeki gölgesi” sayılan Osmanlı artığı antika bir sisteme- Devlete- karşı atılıyor burada adımlar!. Bu nedenle, halkımız ilk aşamada işe, kendisine gene Tanrısal güç attığı bir mesih yaratıp ona biad ederek başladı!..10 Ağustos'a kadar olan sürecin-devrimin birinci aşaması olan Devletin ele geçirilmesi sürecinin- anlamı bu idi...

Bütün bunları daha önce şöyle açıklamışız:

“Açın bakın, tarihimiz boyunca Devlete karşı direnişlerin nasıl oluştuğuna ve geliştiğine bakın; eğer vaktiniz yoksa da, şu an yaşadığımız olaylara, sürece, etrafınıza bir bakın, sonra da biraz düşünün tabi, nedir bütün bunların anlamı diye! Babai İsyancılarından şeyh Bedreddin olayına, Şah Kulu'ndan Erdoğan'a kadar bizde sisteme karşı bütün muhalefet hareketleri daima kendine MESİYANİK bir lider yaratarak, onun açtığı bayrağın altında gelişmişlerdir (“bizde” derken buna sadece Türkleri değil, Kürtleri de dahil ediyorum, anlaşılıyor her halde!..)

NEDEN Mİ diyorsunuz? Çok açık aslında: Kendisini ‘Tanrı’nın yeryüzündeki gölgesi’, Tanrı adına bütün mülkün-„kul“ adı verilen insanlar da dahil-„sahibi“ olarak gören katı merkezîyetçi bir sisteme karşı ancak gene Tanrısal bir güce dayanarak mücadele edilebilirdi. İşte, bu nedendir ki, bizde Devlete karşı yürütülen bütün mücadelelerin hepsi de, daima, Tanrı tarafından gönderilen bir MESİH’in açtığı bayrağın altında gelişmişlerdir!..Bunun başka yolu yoktur!. Liderin egosuyla falan da alakası yoktur bunun (Erdoğan’ı ve Öcalan’ı kastettiğimi anlıyorsunuzdur her halde!..) Çünkü o lider istemese dahi birlikte hareket ettiği insanlar bir süre sonra onu- onun da iradesinin dışında-bir MESİH olarak algılamaya başlayacaklardır. Bu, onların varolan sistemin kutsallığına olan inançlarından kaynaklanan bir olaydır. Çünkü, kutsal-Tanrısal olarak varolan birşey, gene ancak Tanrı’nın emriyle, onun tarafından gönderilen bir „kurtarıcının“ etrafında toplanarak değiştirilebilirdi

(eğer bir Erdoğan'ın, ya da Öcalan'ın gücünü, etki alanını anlamak istiyorsanız, bu satırları daha bir dikkatli okumanız gerekecektir!)..

Sistemin kendi içindeki muhalefetin nabızı böyle attığı için, sistemin içinde onunla etle tırnak usulü birlikte gelişmeye çalışan sivil toplum potansiyeli de bu kültürün etkisi altında büyür ve gelişir.. Çünkü, bir noktaya kadar bu onlar için de bir avantaj gibidir aslında!..Kendisini, „değiştirilmesi mümkün olmayan Tanrısal bir güç“ olarak gören bir sistemi, gene Tanrısal bir araçla değiştirmek fırsatına kim hayır diyebilirdi!..” (<http://www.aktolga.de/m53.pdf>)..

Evet, işte şu ana kadar yaşanan sürecin diyalektiği bu olmuştur; ama artık bu sürecin sonuna geldik-geliyoruz. Çünkü, bundan sonra yaşanacakları artık devrimin ikinci aşaması çerçevesi içinde ele almak gerekecektir..

Bütün bunları kendi inkârını gerçekleştirme sürecine bağlı olarak filizlenen bir tohum metaforuyla kıyaslarsak, 10 Ağustos'a kadar olan sürecin anlamı tohumun çatlayarak filizlenmesi olayına benziyordu!.Toplumsal diyalektikte bu, Kemalist Devlet sınıfının bütün kurumlarıyla birlikte iktidardan indirilmesine, geniş bir halk koalisyonu tarafından Devletin ele geçirilmesine denk düşüyordu!..

Bu andan itibaren yaşanılmaya başlayan süreç ise, artık devrimin ikinci aşamasının diyalektiğine tabi olarak gelişmektedir..Çünkü, bu durumda artık, meydana gelen bitki de - kendini inkâr sürecine bağlı olarak- meyvaya-tohuma durma sürecine girmektedir!.

Olayı Türkiye gerçeğinde somutlaştırmaya çalışırsak, şu an itibariyle yaşanan sürecin özü aslında Erdoğan'ın temsil ettiği devrimci-millici-jakoben geçiş iktidarının, en tepe noktasına varma aşamasında iken kendi diyalektik inkârını yaratma çabasına denk düşüyor.

Eskiden bu süreçler on yıllara uzanan-bazan daha fazla-zaman dilimlerinde yaşanılırdı. Ama şimdi artık hızlandırılmış devrimci süreçler yaşanılıyor!..21.yüzyılda, dışa açılma sürecini tamamlamış, küresel dinamiklerle bütünleşmiş bir Türkiye'de artık başka türlü mümkün olamazdı!..

Devrim, hiçbir zaman, eskiden beri varolan sistemin içinde, gene ona ait olan güçlerin bir reaksiyonu, "yönetilenlerin" "yönetenleri" iktidardan indirerek onların yerine kendilerinin iktidarı ele geçirmeleri olayı değildir!..

<http://www.aktolga.de/m23.pdf>

Böyle bir devrim anlayışı en fazla işçi sınıfının delikanlılık döneminin ideolojisine özgü birşeydi!..Devrim, "yönetilenlerin" ana rahminde gelişen yeniye ait güçlerin bir bütün olarak eski sistemin içinden çıkıp gelmesi olayıdır..Ki, bizim gibi toplumlarda bu ancak iki aşamada gelişebiliyor..Kendisine Tanrısal bir güç atfedilen mevcut yapı-birinci aşamada- gene Tanrısal bir güç yaratılarak aldedilip ele geçirildikten sonradır ki -ikinci aşamayla birlikte- yeniye inşa süreci hız kazanıyor..Türkiye şu ana kadarki süreçte ancak eski kabuğu kırmayı başardı (tabi bu, yeni Türkiye'yi inşa sürecinde hiç yol alınmadı anlamına gelmiyor. O, eskinin ana rahminde gelişen bebek olarak sürece damgasını vurandır zaten)..Şimdi, yeni Türkiye'ye ait bütün güçlerin-sınıf ve tabakaların "TARİHSEL BİR UZLAŞMA" ile (bunun ne anlama geldiğini daha önceki yazılarda ifade etmiştik) yeni Türkiye'yi inşa edecek zemini yaratmalarının zamanıdır..

İç dinamikler açısından bunun anlamı çoğulculuşma-demokratikleşme olup, küresel dış

dinamiklerle sağlıklı ilişkiler kurabilmenin yolu da zaten bu türden ayakları yere basan kalıcı demokratik bir zeminin yaratılabilmesine bağlıdır..

Barış sürecinin geleceği de bu bütünden ayrı düşünülemez..Öyle Osmanlı usulü bir "Barış" anlayışıyla kalıcı bir barış yaratılamaz!..Özgür insanların demokratik birliğidir barışı kalıcı kılacak olan..Ki bu da ancak küresel dinamiklerle bütünleşen-onlarla zıtlaşmayan-çoğulcu, demokratik bir Türkiye zeminiyle birlikte yaratılabilir..